წელიწადი პირველი

საქართველო ეროვნული ბიბლიოთეკა

მოამავლი

აპრილი, 1934 წ. პარიზი.
№ 2

L'AVENIR ORGANE DE L'ORGANISATION DES PATRIOTES GEORGIENS «THETHRI GUIORGUI»

Avril 1934 Paris
№ 2

***

საერთაშორისო ვითარება ჯერ კიდევ არეულია. დიდ სახელმწიფოთა საერთაერთო სასწორი ჯერ კიდევ ქანაობს.

ისტორიიან დფვიმეტაკა, ოთხ პატარა ერების საკითხები, თვინერ დიდ საერთაშორისო ეონფლიქტების შემთხვევებისა, ძნელად წყდება.

ვარეფ შექმნილი გაურკვეველი მდგომარეობა შინაურ გარკვევლებას ხელს უშლის. ქართულ ძალთა კოორდინაციის ბჯუს აბნელეს.

ამ ბნელ შარაზე გამოდის ბჯეეი „მომავალი" და ფნდა თავს მისიას პირშინაათ ეშსაბერის. ყოველთვის ბეეშვდა და ამლაე ინ ამბის ფადგიანთ, რომ 1) ისეთ პირობებში, როგორშაც ფლეს საქართველო იმყოფება, პატრიოტ ბრძოლას ნიადაგი არა აქვს. 2) საქართველოს ფლეთანდელი ხეეერი მოითხოვს ყოველ-

ვვარ ძალთა დაჯგუფებას ერი მოლიან რაკეოსნაერად ფეებელ ორგანიზაციად ამ მთავარ იდეათა ნიადაგზე, რომელთაგე ეეო ბეეგაკეეა ეერე ერთი პატრიოტი ქართველი. 3) საქართველოს ფლეთანდელი ოფიციალური და ეეონომიური ნიადაგიე წარმოადგენს ისეთ სინამდვილეს, რომელთანაც მხოლოდ ერთი საერთო ხაზოთან მისვლა შეიძლება. 4) რომ თვით ჩვენი ფლონის დამახასიათებელია ფეეტ პარტიათა გარდაქმნის, ვიერთბის პროცესი და ერთი მოლიანი მოძრაობის შექმნა.

მსოფლიო მასშტაბით ფლეს შექმნილია ისეთი პირობები, რომ ცხოეერის ბრიეული ბალიანქმნა-ბალანსისესა მორიგ კოიხეად სვფას კაცობრიობის წინაშე.

ეზოოფვნებში ხდება «ეეეთი» და სწრაფი ბალანტანი. პოლიტიკური და ეეონომიური ორგანიზაციის ყველა ინსტიტუტები, ფფელ ცხოეერის ნიადაგზე წარმოეეშეფლნენ, ფლეს ხეეერი ბარგი შეეეჭნენ.

ფეელ, გაეიანელი ანარქიდეტობა - კონსტიტუციეი ეეეთ-ტეეეეენ ბაალი ცხოეერის შინაარსსა ზოგან ეეოოლეკეთ, ზოგან რეეეოლეკეთ, ეეეოთს ეეეტეეეოეეი ბეეეენები თავს ფლეეეენ ბეეალი წეეთლოეეს ფორმებსა და ეეშნიან ბაალს.

ეზეებრივია, რომ ეზოოფვნებია და ბრაეტიკეეი ცხოეერების ეეოოალმნის ამ საერთო ორიგინალიაა, ცხოეერების ამ საერთო შიდინარეოებას ქართველი ერი, რომელიე ფეეტდეეი ცოცხლობს და ფფლი ინაზრეოენს. ბალ ფეეტ ბაალ ეეეე

politique, l'envoyé royal demandait à la France un soutien immédiat contre la Perse. Le Roi-Soleil promit l'établissement d'un protectorat sur la Géorgie. Malheureusement sa mort empêcha la réalisation de ce projet.

Au cours de la seconde moitié du dix-huitième siècle, la Géorgie se libère du joug persan. La puissance du Schah Aha Mahomed-Khan est si grande, que le roi géorgien est contraint de faire des démarches auprès des puissances occidentales et mème auprès de la France. La situation critique l'oblige à un prompt rapprochement avec la Russie, et il signe avec ce pays, le Traité de 1783.

Lorsque la Géorgie fut annexée à la Russie en 1801, la France protesta énergiquement à côté d'autres puissances européennes, et elle continua à défendre notre indépendance lorsque la Géorgie s'opposa, les armes à la main, à l'incorporation de son territoire par les autorités russes. Les princes royaux, réfugiés en Perse, entreprirent des pourparlers avec Napoléon Ier, par le ministère du prince persan Abbaz-mirza.

En 1807, lorsque Napoléon conclut la Triple-Alliance (Franco-Turque-Perse) dans l'article 3 du traité avec la Perse, l'empereur promettait l'abolissement de l'annexion russe en ce qui concernait la Géorgie et le rétablissement de son indépendance sous le protectorat iranien. Mais ce projet fut déjoué par le traité de Tilsitt (1807).

La France n'en continue pas moins, après cet événement, à s'intéresser au sort de la Géorgie et à son avenir.

Lors de l'insurrection anti-russe en Géorgie (1832), les chefs du mouvement étaient en relation directe avec le Secrétaire général du Consulat de France à Tiflis, M. Lefellier, qui exécutait les missions délicates et périlleuses que lui confiaient les dissdents.

Pendant la guerre de Crimée, en 1856, la France et ses Alliés prominent à la Géorgie le rétablissement de son indépendance. La même année, au Congrès de Paris, le comte Walewski, représentant de la France, posait le problème géorgien pour obtenir le délivrance du pays, mais le Congrès, préoccupé de questions très importantes, ne put aborder le sujet géorgien.

Le problème de la délivrance de la Géorgie n'a jamais cessé de se poser, malgré les difficultés rencontrées. Son indépendance a toujours existé *de jure*. Ce pays fut victime d'une annexion forcée, et il n'a cessé à chaque occasion favorable, de revendiquer le rétablissement de son indépendance *de facto*.

En 1918, le 26 mai, la nation géorgienne proclama son indépendance.

En 1921, le 11 janvier, le Conseil supérieur de la Conférence de Versailles reconnut *de facto* et plus tard *de jure* l'indépendance complète de la Géorgie. Cette reconnaissance fut ensuite accordée au pays par d'autres puissances du monde entier, y compris la Russie.

En 1921, la Russie des Soviets réoccupe la Géorgie par la force armée, avec la manière du traître comme toujours.

La France refuse, malgré cela, de reconnaître le pouvoir russe dans ce coin du Caucase.

Quand la France reconnait les Soviets, elle fait mentionner ouvertement dans la note, qu'elle ne reconnait pas leur pouvoir dans les pays où la majorité des aborigènes est insoumise; la Géorgie et ses intérêts étaient sous-entendus.

En 1922, le Président du Conseil, M. Poincaré, déclarait à la Chambre des Députés que le gouvernement français soutenait la cause de l'indépendance géorgienne. Les communistes russes s'efforcèrent d'abolir cette reconnaissance juridique de la Géorgie, et, à la Conférence de Gênes, en 1922, ils demandèrent d'être reconnus comme délégués de la Géorgie à côté des délégués de la Russie. Le Gouvernement français, dans les instructions données à la délégation française sous la présidence de M. Barthou, la chargeait de ne pas reconnaître les Russes comme représentants de la Géorgie. L'avis du Gouvernement français fut accepté par la Conférence et les démarches des communistes russes restèrent sans résultat.

Avec le dernier pacte Franco-Soviétique les choses changent. Avant la ratification de ce pacte, M. Le Fur, professeur à la Faculté de Droit de Paris, s'efforça de prouver que l'article 4 du pacte ne concernait pas la suppression de la légation de Géorgie en France. Hélas! la logique réelle ne se soumet nullement à la logique théorique. La France supprima la légation de Géorgie. Et c'est ainsi que cette question si longtemps discutée fut résolue par le pacte Franco-Soviétique.

Il suffit de parcourir les comptes-rendus de la Chambre de cette époque, pour apprécier la grande sympathie de tous les députés, excepté des communistes et de leurs alliés, pour la Géorgie.

Notre point de vue sur ce problème est le suivant: La jeunesse patriote géorgienne a toujours lutté contre la légation qui était socialiste et n'a cessé de la critiquer. Elle continue à lutter contre tout ce qui est antinational, ici, à l'étranger et là-bas en Géorgie; mais, cette même jeunesse, en raison de son patriotisme, regrette la suppression de la légation qui symbolisait, malgré tout, la Géorgie indépendante.

Nous sommes bien convaincus que si la France n'était aussi préoccupée par la crise si difficile qu'elle traverse, qu'elle aurait soutenu la cause de la Géorgie comme par le passé.

Nous espérons pourtant que ce noble pays, protecteur des petits Etats, qui a défendu, pendant des siècles les intérêts géorgiens, reprendra une tradition vieille de presque dix siècles et trouvera dans sa générosité, les moyens de défendre à nouveau la Géorgie martyre.

En revanchke, la nation géorgienne, qui garde un souvenir fidèle des services que lui a rendus la France, peut l'assurer de sa constante reconnaissance.

AL. MANVELICHVILI.

(მოწინავის გაგრძელება)

აი სინამდვილე, რომლის წინაშე სამშობლოს მოკლებულება და მტრის სიფიცვგეთაგან გულდაგტეხილნა ქართველნი არ ეფნდა დაიკარწყოს. მხოლოდ და მხოლოდ სინამდვილის სწორ გაგებაზე დამყარებულ მოღვაწეობას შეეძლოა ერს მოიტანოს ბედნიერება.

ყველა ამას „მომავალი" კარგად იფიალსწინებს და ჩვენ გამოვიტ თეთრიოლენელ მოძორაობაც ამავალი სწორი გაგებით წაეიყვნენთ. მისი ყოველი აზრის საფუძველი ერის რეალურ ცხოვრებაში მოიანიშნა. მისი ყოველი გამოსვლება წარსულთანა და აწეული ფთარაენთი დაკადაცტერიალ. მაშინ მაიდწეს ეს ფიდი ერიოენელი მოძორაობა თავის მასალას და მაშინ შეძლებს შეეკრნა ეს ბრწყინვალეს მომავალნ. აე თეთრიოლრეულ მოძორაობა ფდება საკითხად მთელი ერისა, მთელი ქართველი ხაზოგადოების. ის ალარ ენნდა ფაკიდას ეიწრო ბილიკებსა. ის იაეკეკრ ფდა ორგანიზაციულად ყოველ-ფაეე ენნდა ინფეიფდეს და მას ეკარგებო ეკრეტელს ეგმირთ ანალეაზრალნას. ამ მხრივ, ეკმაფდ თეკიოენელი მოძორაობის ერთ ენტრტიენდა გაფნენს ბრალი მიტანა მას მეთაფეთან ერთ ფდესაო. ამაში, ფდი ფანაზეალ მიეტანეს ფეკი ქართველ ხაზოგადოებას, ბაზ ბა ერთ ენნდა ნაბა. ეა. ვ.-ს ბაკალეფეკენენ, ბეეეეკ ფეკენა და ფდეეეეკ ენეეს სრეალ. ამ ერთს, როელიც ამა ყოველი ღონე უნდა ეკნენ ანმანა. ამ მოძორაობის ვეკალანეფეანთაეეს ამე ეკ.ეეეკ ყოველ ალი ალი ენეეს. ამის საეკალეეეს მაკალიოს ენრმიფდეეეს. სიტეეეე

ამბავი მაგალითები სავსეა ჩვენ ისტორიაც. მის საკეთილშო ნიმუშებს წარმოადგენენ მოგზაური მოძმანაი (შარლის მეფეფრონთან) დაფტანაში და 1832 წელს შეთქმულნი საქართველოში. ხოლო ყოველი მსგავსი მოძრაობანი თავის შეაფერისად და ინტელიგენციის გამოწვეული პირობებში წარმოიშვებიან. ასე მაგალ ჩვენს ფრთხილ ბოეეფდადგან ითქმა, რომ 1924 წელს აღაჯანის წინ ეუსრეშენა პარტიათა ყველ ინტელიკურ წრეთა მოსამზადებელი მეშობაა, ის მაინც ფარად ხალხურ მოძრაობად იგვა ბოლოს და ბეღლადან ხალხისაკენ (და არა პარტიის) წრითვან წამოეგენენ პირი დასახა. ეს მენეფაბოკეი ეიო, ოთაგან მთელი ეს ალაბაეეა ეიო ეროვნული და ნეპპარტიული ინტერესებით გამოწეეული ეა ცხადია, პარტიული ხალეი ყოველი მეპრძოლისა, ამ ეროს, ეაშლილი ეიო.

განვლილი წლების ბრძოლების მაგალითებით სავსეთნი ნოველი ეიეა ყოველიეეო ჩვენი ბოლეკეეეი მოდგაეშეთსაბალეი, რომ პარტიული ბრძოლის ეეამი ალარეეე

რითაც ჩვენ ამდენი სამართალი და სულიერი ძალაც გვაქვს, რომ თქვენსავით ენებითა ლაღნელ ან აკვეთო, რაც ეთქვით იმის გამოტანა. ჩვენი საზოგადოების წინაშე შეგიძლია ამ დამამცირებელ ბოგვანინა, ეაშმინი მიტომ, რათა ყველამ გაიგოს, რომ ჩვენ ბოლოშოის პატიოსან მოქმედების ბაკი ბ გვინდა გადავსებოთ. მხოლოდ თქვენ, ბეგნეთ კიდევ ერთხელ და ფუანასანეული გაგაფრთხილოთ, რათა ხელი აიღოთ ყოველგვარ ეაზმინ მოქმედებაზე. თუ ამას ან ინებებთ, ამის შემდეგ ჩვენ თქვენ ზესაცეზ ბრალ ბროსთ ეი ალა, არაფერ ყველაფერზე გიპასუხებთ. თავის დროსა და ადგილას, პასუხს გიგებთ ისე. ოთოგრაც შეეფერება ანკანინისა ხალხს. **ნიკო გოლაშვილი**

„ᲓᲘᲜᲐᲛᲘᲢᲘᲡ, ᲓᲘᲜᲐᲛᲘᲢᲘᲡᲘᲡ“

საკართველოში ემოქმედი არაკეთილსინდისიერ ეროვნულ დემოკრატიულ პარტიის მოწოდება კომბიტეტში. ოთხეულ სამოსაგეთ ჩამოვეყენ ფი ჩვენ ეროვნულ ფეგმობეს ეკიტობეე ჩენი ამ ეკოფაა, ყველი ჩემს ბოიალ შეკოფიეტეზეზ მეეოოტეზ: ეროოფეეფ დემოკოატიულ პარტიის საქმე კარგად მიდისო, ეროი მწეოეფ და მაკეეფ ეთო ლოდეს, მეოოე მეოოოს ეფ ალა. დადოოეზეი ამეეოოა ეეეოოკეეი გავოეეეი. ბოლოს კი ოემეთეს ეკმოიოეეეა, ოოოამ პარტია ფარეეეეეეა.

თეთონი ეეოოოკეეს ოოოკანინეეეეი ამ ხანეეზმი ასლოდ ოყო ჩამეეეეეე